

Łomża, dnia 26 kwietnia 2024 r.

SKO.412/6/2024

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 2 i art. 17 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej K.p.a. – Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łomży w składzie orzekającym:

przewodniczący	– Anna Sadowska
członkowie:	– Marta Fabiszewska
	– Radosław Chaberek (spr.)

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 26 kwietnia 2024 r. odwołania Agnieszki i Tadeusza Brzozowskich oraz Katarzyny i Zbigniewa Moczydłowskich od decyzji Wójta Gminy Nowe Piekuty z dnia 4 marca 2024 r., znak: IK.6220.5.2.2023 stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku inwentarskiego – obory o maksymalnej obsadzie 105 DJP wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na terenie działek nr geod. 202/1 i 202/2 położonych w miejscowości Łopienie-Szelągi, gm. Nowe Piekuty oraz określającej środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację opisanego wyżej przedsięwzięcia i ustalającej charakterystykę planowanego przedsięwzięcia

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 31 marca 2023 r. Małgorzata i Mariusz Kamiński wystąpili do Wójta Gminy Nowe Piekuty o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji polegającej na budowie budynku inwentarskiego – obory o maksymalnej obsadzie 105 DJP wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na terenie działek nr geod. 202/1 i 202/2 położonych w miejscowości Łopienie-Szelągi, gm. Nowe Piekuty.

W trakcie prowadzonego postępowania organ I instancji uzyskał opinię Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku (dalej: "RDOŚ"), Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wysokiem Mazowieckiem (dalej: "PPIS") oraz Dyrektora Zarządu Zlewni Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Sokołowie Podlaskim (dalej: "PGWWP"). Wszystkie organy wydały opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Postanowieniem z dnia 2 sierpnia 2023 r., znak: IK.6220.5.2.2023 Wójt Gminy Nowe Piekuty nałożył na wnioskodawców obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania

przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz wykonania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łomży w postępowaniu zażaleniowym postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2023 r. znak: SKO.412/28/2023 uchyliło w całości zaskarżone ww. postanowienie Wójta Gminy Nowe Piekuty i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

W trakcie ponownie prowadzonego postępowania organ I instancji uzyskał opinię Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku (postanowienie z dnia 16 stycznia 2024 r.), Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wysokiem Mazowieckiem (opinia z dnia 16 stycznia 2024 r.) oraz Dyrektora Zarządu Zlewni Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Sokołowie Podlaskim (opinia z dnia 29 stycznia 2024 r.). Wszystkie organy ponownie wydały opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania Wójt Gminy Nowe Piekuty decyzją z dnia 4 marca 2024 r., znak: IK.6220.5.2.2023 r. stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku inwentarskiego – obory o maksymalnej obsadzie 105 DJP wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na terenie działek nr geod. 202/1 i 202/2 położonych w miejscowości Łopienie-Szelągi, gm. Nowe Piekuty oraz określił środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację opisanego wyżej przedsięwzięcia i ustalił charakterystykę planowanego przedsięwzięcia stanowiącą załącznik do niniejszej decyzji.

Z decyzją tą nie zgodzili się Agnieszka i Tadeusz Brzozowscy oraz Katarzyna i Zbigniew Moczydłowski i wnieśli odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łomży. Skarżący wskazali, że:

- w tym samym czasie prowadzone było postępowania dotyczące wydania decyzji o warunkach zabudowy na 39,8 DJP oraz decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na 105 DJP na tych samych działkach,
- z uwagi na bliskie położenie planowanej inwestycji od ich domów będzie ona bardzo uciążliwa oraz zaburzy ład przestrzenny,
- nie zgadzają im się odległości od domu Inwestorów do cieku wodnego Dzierża na szkicu zagospodarowania terenu dołączonym do uzupełnienia wniosku,
- w toku toczącego się postępowania składali liczne uwagi, które zostały zignorowane przez organ I instancji,
- planowana inwestycja stanie się źródłem odoru i hałasu, a wykonana na zlecenie Inwestorów analiza akustyczna jest niewiarygodna,
- przedmiotowa inwestycja negatywnie wpłynie na ich nieruchomości, wprowadzi ograniczenia w ich użytkowaniu, znacząco pogorszy jakość powietrza, co w konsekwencji naruszy prawo własności poprzez ograniczenie możliwości korzystania z ich działek,
- nie zgadzają się z zażaleniem złożonym przez Inwestorów na postanowienie Wójta Gminy Nowe Piekuty z dnia 2 sierpnia 2023 r., znak: IK.6220.5.2.2023.

W związku z powyższym Skarżący wniesli o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łomży po rozpatrzeniu odwołania ustaliło i zważyło, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności SKO w Łomży wyjaśnia, że przedmiotem prowadzonego postępowania jest tylko i wyłącznie rozpatrzenie odwołania od decyzji Wójta Gminy Nowe Piekuty z dnia 4 marca 2024 r., znak: IK.6220.5.2.2023 stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku inwentarskiego – obory o maksymalnej obsadzie 105 DJP wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na terenie działek nr geod. 202/1 i 202/2 położonych w miejscowości Łopienie-Szelągi, gm. Nowe Piekuty oraz określającej środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację opisanego wyżej przedsięwzięcia i ustalającej charakterystykę planowanego przedsięwzięcia. Nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie powoływanie się przez Skarżących na równoległe prowadzone postępowanie dotyczące wydania decyzji o warunkach zabudowy na 39,8 DJP. Jeszcze raz wymaga podkreślenia, że Inwestorzy w tym konkretnie postępowaniu wnioskowali o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji polegającej na budowie budynku inwentarskiego – obory o maksymalnej obsadzie 105 DJP. W związku z powyższym podnoszone przez Skarżących zarzuty w tym zakresie są niezasadne i pozostają bez wpływu na przedmiotowe rozstrzygnięcie.

Odnosnie stwierdzenia Skarżących, że nie zgadzają się z zażaleniem złożonym przez Inwestorów na postanowienie Wójta Gminy Nowe Piekuty z dnia 2 sierpnia 2023 r., znak: IK.6220.5.2.2023, tut. organ wyjaśnia, że po rozpatrzeniu ww. zażalenia Małgorzaty i Mariusza Kamińskich, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łomży postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2023 r. znak: SKO.412/28/2023 uchyliło w całości zaskarżone ww. postanowienie Wójta Gminy Nowe Piekuty i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Na etapie odwoławczym Skarżący mieli możliwość wnoszenia swoich uwag i zastrzeżeń, z czego nie skorzystali. Ponadto stronom służyło prawo wniesienia skargi na ww. postanowienia SKO do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku – Skarżący z tego prawa również nie skorzystali.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy SKO w Łomży wyjaśnia, że materialnoprawną podstawę zaskarżonej decyzji stanowiły przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm.) – dalej „ustawa środowiskowa” lub „u.o.u.i.o.ś”).

Zgodnie z art. 71 u.o.u.i.o.ś decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia (ust. 1). Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (ust. 2).

W myśl art. 59 ustawy środowiskowej przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 albo jeżeli o jej przeprowadzenie wystąpi podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia lokalizowanego na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w zależności zatem od rodzaju zamierzonego przedsięwzięcia lub miejsca jego realizacji może mieć charakter obowiązkowy lub fakultatywny. W pierwszym ocena oddziaływania na środowisko musi być przeprowadzona zawsze. W drugim przypadku właściwy organ określa, że taki obowiązek występuje.

Przepis art. 63 ust. 1 tej ustawy z kolei wskazuje, że obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przy uwzględnieniu warunków wymienionych w tym artykule, przy czym art. 64 ust. 1 ustawy środowiskowej obliguje organ ten do uprzedniego zasięgnięcia opinii RDOŚ, PPIS i PGWWP. Organ prowadzący postępowanie jest zobowiązany zatem do ustalenia, czy w sprawie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, mając na względzie stanowisko ww. organów opiniujących. W przypadku zaś, gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przy czym charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (vide: art. 84 ust. 1 i 2 ustawy środowiskowej). W przypadku, gdy odstąpiono od konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymogów przewidzianych przepisami procedury administracyjnej, powinno zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 powyższej ustawy, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (vide: art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy środowiskowej). Umożliwia to bowiem dokonanie oceny, co do prawidłowości rozstrzygnięcia w przedmiocie braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 17 listopada 2011 r., sygn. akt II SA/Po 860/11, Legalis nr 468464).

Zaznaczyć trzeba, że ocena czy planowane przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na środowisko nie pozostała pozbawiona swobodnemu uznaniu organów administracji. Wynika ona z obowiązujących przepisów prawa. Rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określone zostały w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

(Dz.U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.). W przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko stwierdza organ prowadzący postępowanie w razie stwierdzenia, że jest to konieczne by wydać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Dokonując takiej oceny organ powinien kierować się uwarunkowaniami wynikającymi z art. 63 ust. 1 u.o.u.i.o.ś.

Przedmiotowe przedsięwzięcie dotyczy budowy budynku inwentarskiego – obory o maksymalnej obsadzie 105 dużych jednostek przeliczeniowych (obsada łączna uwzględniająca istniejący budynek inwentarski wyniesie 105 DJP) wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na terenie działek nr geod. 202/1 i 202/2 położonych w miejscowości Łopienie-Szelągi, gm. Nowe Piekuty.

Po przeanalizowaniu akt sprawy SKO w Łomży stwierdza, że organ I instancji rozpoznając wniosek inwestorów, prawidłowo zakwalifikował planowane przedsięwzięcie, jako mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (§ 3 ust. 1 pkt 104 lit. a rozporządzenia z dnia 10 września 2019 r.) – w myśl powyższego przepisu do takich przedsięwzięć należy chów lub hodowla zwierząt, inne niż wymienione w pkt 103 w liczbie nie mniejszej niż 40 DJP i mniejszej niż 210 DJP - jeżeli ta działalność będzie prowadzona w odległości mniejszej niż 210 m m.in. od terenów lub gruntów mieszkaniowych, rolnych zabudowanych zajętych pod budynki mieszkalne.

W niniejszej sprawie organ I instancji prawidłowo zasięgnął, na podstawie art. 64 ustawy środowiskowej, opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku, Dyrektora Zarządu Zlewni Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Sokołowie Podlaskim i Państwowego Inspektora Sanitarnego w Wysokiem Mazowieckiem, w sprawie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i ewentualnego zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko. Opinie RDOŚ, PPIS i PGWWP w sposób uporządkowany i pełny odnoszą się do uwarunkowań wskazanych w art. 63 ust. 1 u.o.u.i.o.ś. oraz danych zwartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia oraz dodatkowych wyjaśnień udzielonych przez Inwestorów. Dostrzec trzeba, że opinie te sporządzone zostały w sposób spójny i rzetelny, odnoszą się do konkretnych uwarunkowań przedmiotowego przedsięwzięcia. Opinie ww. organów zgodnie wskazują na brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, co w dalszej kolejności obligowało organ I instancji do dokonania oceny, czy w świetle kryteriów z art. 63 ust. 1 ustawy środowiskowej, konieczne było nałożenie na Inwestora obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W związku z powyższym organ dokonał oceny, czy planowana inwestycja odpowiada wymogom art. 63 ust. 1 ustawy środowiskowej, mając przy tym na względzie kolejno wskazane tam kryteria takie jak: rodzaj i charakterystyka przedsięwzięcia (pkt 1); usytuowanie przedsięwzięcia (pkt 2); rodzaj i skalę możliwego oddziaływania przedsięwzięcia (pkt 3).

W powyższym zakresie, w ocenie Kolegium, organ I instancji dokonał wyczerpującej i wszechstronnej analizy zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji. W tym zakresie oparł się na informacjach zawartych m.in. we wniosku Inwestorów i uzupełnionej Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia. Zauważyć przy tym należy, że KIP zawiera informacje, niezbędne dla dokonania przedmiotowej oceny. Skoro zaś w toku niniejszego postępowania nie został opracowany - w szczególności na zlecenie strony skarżącej - dokument odmiennie określający zakres oddziaływania inwestycji na środowisko, to KIP należy uznać za stanowiący

podstawę ustaleń faktycznych dowód w sprawie, tym bardziej, że nie został on na etapie postępowania administracyjnego skutecznie zakwestionowany, ani też podważony. Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia, stwierdzić należy, że zarzuty podnoszone przez Skarżących dotyczące negatywnego wpływu przedmiotowej inwestycji na ich nieruchomości (źródło odorów i hałasu, pogorszenie jakości powietrza) oraz stwierdzenie, że wykonana na zlecenie Inwestorów analiza akustyczna jest niewiarygodna są niezasadne.

Wskazać ponadto należy, że uzasadnienie decyzji organu I instancji odpowiada treści art. 85 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 63 ust. 1 u.o.u.i.o.ś. W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy dokonano szczegółowej analizy rodzaju i charakterystyki przedsięwzięcia, z uwzględnieniem aspektów wskazanych w art. 63 ust. 1 ustawy środowiskowej. Wskazano przy tym na jego zakres, w tym na planowane do realizacji prace budowlane oraz ich skalę, a także na uciążliwości związane z ich wykonaniem, które uznano za krótkotrwale, odwracalne i ustępujące wraz z zakończeniem robót. Wójt Gminy Nowe Piekuty dokonał oceny możliwości wystąpienia emisji z planowanego przedsięwzięcia, wskazując, iż ich głównym źródłem będą procesy produkcyjne z hodowli bydła. Organ wskazał, że dla ograniczenia emisji substancji gazowych i pyłowych do atmosfery (w tym zmniejszenia uciążliwości odorowej dla okolicznych terenów) prowadzący przedsięwzięcie zobowiązany jest m.in. do utrzymywania pomieszczeń inwentarskich i terenu gospodarstwa w czystości i porządku, magazynowania gnojowicy w szczelnym zbiorniku podrusztowym oraz właściwego jego opróżniania, przechowywania obornika z cieletnika czasowo w wydzielonym miejscu w budynku na nieprzepuszczalnym podłożu oraz bezpośrednio na gruntach rolnych, odprowadzenia ścieków bytowych i ścieków z mycia urządzeń udojowych do szczelnego zbiornika oraz wykonania nasadzeń gęstej zieleni z rodzimych gatunków zimozielonych drzew i krzewów wzdłuż północnej, zachodniej, południowej i wschodniej granicy terenu inwestycyjnego. Organ zauważył, że istotnymi zanieczyszczeniami emitowanym z terenu gospodarstwa do atmosfery są pył, siarkowodór i amoniak, jednak z przeprowadzonej analizy uciążliwości emisji zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza wynika, że nie ma zagrożenia zaistnieniem ponadnormatywnego oddziaływania na stan powietrza w rejonie zainwestowania.

Dokonując analizy przedmiotowego przedsięwzięcia pod kątem emisji hałasu wskazano, że głównym źródłem hałasu będzie ruch pojazdów poruszających się po terenie gospodarstwa, hałas powodowany przez zwierzęta oraz hałas z urządzeń technicznych zainstalowanych wewnątrz budynku (zbiornik na mleko chłodzony agregatem chłodniczym). Organ I instancji dokonał analizy emisji hałasu i nie stwierdził przekroczenia wartości dopuszczalnych. Przeanalizowano również sposób odprowadzania ścieków, rodzaj, przewidywaną ilość i sposób odprowadzania odpadów.

Odnosząc się do podnoszonego przez Skarżących zarzutu, że w toku toczącego się postępowania składali liczne uwagi, które zostały zignorowane przez organ I instancji, SKO w Łomży stwierdza, że jest on bezzasadny. W toku ponownie prowadzonego postępowania przed organem I instancji (po postanowieniu SKO w Łomży z dnia 29 sierpnia 2023 r. przekazującym sprawę do ponownego rozpatrzenia) Skarżący wbrew przytoczonemu stwierdzeniu nie składali żadnych uwag. Niemniej jednak w tym miejscu należy wyjaśnić, że wystąpienie potencjalnych uciążliwości odorowych nie mogło doprowadzić do wydania negatywnej dla Inwestorów decyzji, gdyż ustawodawca nie przewidział w polskim porządku prawnym ochrony powietrza przed zapachami, a jedynie przed określonymi substancjami w powietrzu. Zapach, czy odór

jest substancją niemierzalną. Zapachy pomimo, że mogą być uciążliwe nie mogą być badane, bowiem w polskim systemie prawnym nie istnieją normy prawne, które odnosiłyby się do zapachów. W takiej sytuacji za kryterium oceny w tym zakresie przyjmuje się stężenia amoniaku i siarkowodoru. Brak jest przepisów dopuszczających poziom zapachów (por. wyrok NSA z dnia 1 lipca 2008 r., sygn. akt II OSK 766/2007 oraz dnia 2 lutego 2010 r., sygn. akt II OSK 223/2009; <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). W uzasadnieniu decyzji organu I instancji odniesiono się do omawianego zagadnienia wskazując, że eksploatacja planowanego przedsięwzięcia nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych stężeń 1-godzinnych i średniorocznych amoniaku i siarkowodoru.

Wyjaśnienia w tym miejscu wymaga, że wydając decyzje o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko organ opierać powinien się o dane i założenia przyjęte w karcie informacyjnej przedsięwzięcia. Dane te w istocie konkretyzują przedsięwzięcie, którego dotyczy wniosek o wydanie decyzji i wyznaczają przedmiot postępowania zainicjowanego tym wnioskiem. Organ prowadząc postępowanie, ani też strony postępowania nie mogą więc z góry zakładać, że inwestor zamierza zrealizować przedsięwzięcie o innych parametrach niż opisane w karcie informacyjnej i z tego względu doszukiwać się potencjalnego oddziaływania tego przedsięwzięcia w zakresie wykraczającym poza oddziaływania wskazane w karcie informacyjnej. Czym innym jest bowiem określenie warunków środowiskowych dla realizacji planowanego przedsięwzięcia, a czym innym jest przestrzeganie przez inwestora ustaleń decyzji. Jeżeli wynikające z tej decyzji ustalenia i warunki nie będą przez inwestora przestrzegane, to wówczas zaistnieje podstawa do wszczęcia odrębnego postępowania, którego celem będzie ustalenie, czy inwestor przestrzega decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Do kontroli przestrzegania przepisów ochrony środowiska oraz zwalczania ich ewentualnych naruszeń w bieżącej działalności podmiotów korzystających ze środowiska powołane są organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a nie organy prowadzące postępowanie w sprawie wydania decyzji środowiskowej, która to decyzja, ze swej istoty, dotyczy zasadniczo przedsięwzięcia przyszłego - dopiero planowanego. Celem niniejszego postępowania było określenie wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagań, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych. Wydanie negatywnej dla inwestora decyzji musiałoby wynikać z konkretnie wskazanych uregulowań prawnych i faktycznych, a takie okoliczności nie wystąpiły w niniejszej sprawie.

Tut. organ odwoławczy wyjaśnia ponadto, że w myśl art. 62 ust. 1 u.o.u.i.o.ś. w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, wzajemne oddziaływanie między tymi elementami, dostępność do złóż kopalin, możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz wymagany zakres monitoringu. Ocena oddziaływania na środowisko jest etapem prowadzącym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i pozwala organowi jedynie zorientować się, jakie ewentualnie zagrożenia dla środowiska mogą wystąpić. Powinno to pomóc organowi właściwie określić uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Ustalenie w decyzji środowiskowej warunków, pod którymi może zostać zrealizowana planowana inwestycja, nie

przesądza jeszcze o jej faktycznej realizacji. Określa jedynie kształt inwestycji z punktu widzenia wymogów ochrony środowiska, dopuszcza jej realizację w wariantcie dla środowiska najkorzystniejszym. Dopiero na kolejnych etapach procesu inwestycyjnego, tj. w postępowaniu o ustalenie warunków zabudowy i o udzielenie pozwolenia na budowę następuje konkretyzacja i materializacja warunków określonych w decyzji środowiskowej. Innymi słowy, decyzja środowiskowa statuuje ograniczenia realizacji przedsięwzięcia konieczne ze względu na wymogi ochrony środowiska w różnych jego aspektach. W związku z powyższym pozostałe zarzuty Skarżących podniesione w odwołaniu nie mogły znaleźć uznania, gdyż dotyczą one głównie lokalizacji planowanej inwestycji, w związku z którą zdaniem Skarżących zostanie zaburzony ład przestrzenny.

Mając powyższe na uwadze SKO w Łomży stwierdza, że Wójt Gminy Nowe Piekuty ponownie prowadzący postępowanie w sposób wyczerpujący zebrał i rozpatrzył cały materiał dowodowy (art. 7 i art. 77 K.p.a.) oraz przesądzając o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko prawidłowo uzasadnił swoje stanowisko zgodnie z regułami wynikającymi z art. 107 § 3 K.p.a. oraz art. 85 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 63 ust. 1 u.o.u.i.o.ś.

Dlatego też w niniejszej sprawie decyzja Wójta Gminy Nowe Piekuty z dnia 4 marca 2024 r., znak: IK.6220.5.2.2023 stwierdzająca brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku inwentarskiego – obory o maksymalnej obsadzie 105 DJP wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na terenie działek nr geod. 202/1 i 202/2 położonych w miejscowości Łopienie-Szelągi, gm. Nowe Piekuty oraz określająca środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację opisanego wyżej przedsięwzięcia i ustalająca charakterystykę planowanego przedsięwzięcia, była słuszna i zgodna z obowiązującymi przepisami prawa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Stronie służy prawo wniesienia skargi na niniejszą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łomży, w terminie 30 dni od daty jej otrzymania. Wpis sądowy od skargi na tę decyzję wynosi 200 zł. Strona może zwrócić się do sądu o częściowe lub całkowite zwolnienie jej od kosztów sądowych i o przyznanie prawa pomocy, które obejmuje ustanowienie adwokata lub radcy prawnego.

Otrzymują:

1. Małgorzata Kamińska
2. Mariusz Kamiński
3. Agnieszka Brzozowska
4. Tadeusz Brzozowski
8. Zbigniew Moczydłowski
9. Katarzyna Moczydłowska
10. Wójt Gminy Nowe Piekuty
11. Pozostałe strony przez BIP

Przewodniczący-

Członkowie: -

